

Sygn. akt IV U 869/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 maja 2019 r. w S.

odwołania W. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 8 listopada 2018 r. Nr (...)

w sprawie W. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo W. W. do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 1 listopada 2018 roku do 31 października 2020 roku.

Sygn. akt: IV U 869/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 8 listopada 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił W. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że do 31 października 2018r. ubezpieczony miał ustalone prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Prawo do renty przysługiwało ubezpieczonemu, mimo że całkowita niezdolność do pracy nie powstała w okresie ubezpieczenia ani w przeciągu 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia, ale z uwagi na to, że ubezpieczony udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 15 lat. Obecnie komisja lekarska ZUS stwierdziła, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy, co nie pozwala na ustalenie prawa do dalszej renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 8 listopada 2018r. k.40 akt rentowych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony W. W. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do dalszej renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że stan jego zdrowia nie uległ poprawie i nadal jest całkowicie niezdolny do pracy (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 29 października 2018r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego dalszej całkowitej niezdolności do pracy, a częściową niezdolność do pracy do 31 października 2019r. Upřednio ubezpieczony miał ustalone prawo do renty, mimo iż stwierdzona u niego całkowita

niezdolność do pracy nie powstała w okresie ubezpieczenia ani w przeciągu 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia. Ubezpieczony spełnił jednak warunek wykazania co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, co przy całkowitej niezdolności do pracy pozwoliło na ustalenie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Obecnie nastąpiła u ubezpieczonego zmiana stopnia niezdolności do pracy z całkowitej na częściową, co skutkuje brakiem prawa do dalszej renty z tytułu niezdolności do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. W. od 1 marca 2017r. do 31 października 2018r. uprawniony był do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, która to niezdolność powstała u ubezpieczonego w dniu 19 lutego 2017r., a zatem po upływie 18 miesięcy od ustania ostatniego zatrudnienia. Prawo do renty zostało ubezpieczonemu przyznane wobec tego, że udowodnił on co najmniej 25-letni okres składkowy i nieskładkowy (orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 6 kwietnia 2017r. o ustaleniu u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy od 19 lutego 2017r. k.23 akt rentowych, karta przebiegu zatrudnienia k.27 akt rentowych, decyzja z 15 maja 2017r. o ustaleniu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres do 31 października 2017r. k.28 akt rentowych i decyzja z 13 listopada 2017r. o ustaleniu prawa do renty na dalszy okres ,tj. do 31 października 2018r. k.32 akt rentowych).

W dniu 12 września 2018r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.36 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza rzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 2 października 2018r. ustalił, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 30 kwietnia 2019r. i nie jest całkowicie niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 2 października 2018r. k.37 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 29 października 2018r. ustaliła, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31 października 2019r. (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.39 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 29 października 2018r. k.39 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 8 listopada 2018r. wobec zmiany stopnia niezdolności do pracy z całkowitej na częściową Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na okres po 31 października 2018r. (decyzja z 8 listopada 2018r. k.40 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 56 lat i wykształcenie zawodowe - tokarz. W okresie aktywności zawodowej wykonywał różnego rodzaju prace fizyczne. Pracował jako pracownik magazynowy, obuwnik, murarz, palacz-konserwator (świadczenia pracy – tom akt o ustalenie kapitału początkowego, świadectwa pracy k.7-9 akt rentowych).

Ubezpieczony cierpi na organiczne zaburzenia osobowości i zachowania, organiczne uszkodzenie mózgu po przebytych urazie czaszkowo-mózgowym w 2017r., przewlekłe bóle i zawroty głowy, okresowy zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego na podłożu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych oraz nadciśnienie tętnicze umiarkowane. Na podłożu zmian organicznych w ośrodkowym układzie nerwowym u ubezpieczonego występują znaczne dysfunkcje mózgowe ujawniające się w sferze emocjonalno-motywacyjnej oraz poznawczej z globalną deterioracją funkcji poznawczych w stosunku do funkcjonowania przedchorobowego. Oprócz globalnej pourazowej deterioracji funkcji poznawczych u ubezpieczonego widoczne są również objawy psychopatologiczne w sferze emocjonalno-motywacyjnej uwarunkowane uszkodzeniem mózgu, takie jak: labilność emocjonalna, drażliwość, ogólna męczliwość, niska samokontrola emocji, niska tolerancja na stres i pobudzenie emocjonalne, zawroty i bóle głowy, anhedonia, stany obniżonego nastroju, znaczny spadek dynamiki i aktywności życiowej. Taki stan nie daje podstaw do ustalenia, że w przypadku ubezpieczonego doszło do poprawy stanu zdrowia w porównaniu do sytuacji sprzed 1 listopada 2018r. i w dalszym ciągu ,tj. po 31 października 2018r. jest on całkowicie niezdolny do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 października 2020r. (opinia biegłych psychiatry, psychologa, neurologa, ortopedy i kardiologa k.12-13 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego W. W. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat w przypadku kobiety lub 25 lat w przypadku mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do dalszej renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego istnieje w dalszym ciągu ,tj. po 31 października 2018r. całkowita niezdolność do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu psychiatrii i psychologii oraz neurologii, ortopedii i kardiologii. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest nadal ,tj. od 1 listopada 2018r. osobą całkowicie niezdolną do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 października 2020r. W złożonej opinii biegli wskazali, że stan psychiczny ubezpieczonego ,tj. globalna deterioracja funkcji poznawczych oraz dysfunkcje sfery emocjonalno-motywacyjnej - opisane szczegółowo w opinii - w dalszym ciągu powodują u ubezpieczonego całkowitą niezdolność do pracy, a przewidywany okres jej trwania to 31 października 2020r. (opinia biegłych k.12-13 akt sprawy).

Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona. Opinia ta nie była kwestionowana przez strony.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.